

ТУРИЗМИНИ

Брой 10, декември 2019 г.

СЪС СЪДЕЙСТВИЕТО НА:

МАЛЦИНА ЗНАЯТ ЗАЩО ПРАЗНУВАМЕ СТУДЕНТСКИЯ ПРАЗНИК НА 8 ДЕКЕМВРИ

Историята на студентския празник в България започва преди 111 години. На 8 декември през 1903 г. за първи път е отбелязан празникът на единствения тогава университет в страната - Софийския университет "Св. Климент Охридски". Честването е по повод на 15-годишния му юбилей, а датата е определена от Академичния съвет с решение от 30 ноември 1902 г. Първоначално Софийският университет е бил създаден като Висш педагогически курс към Първа мъжка гимназия в София. На 8 декември 1888 г. тогавашното Народно събрание отчита добрите първоначални резултати на педагогическия курс и приема закон за преобразуването му във висше училище.

През 1920 г. у нас се появяват още два университета - сегашните УНСС и Икономическият университет във Варна, а по-късно броят им се увеличава все повече и повече, но студентите запазват датата 8 декември за своя празник.

След 1944 г. е направен опит за промяна на датата със 17 ноември, когато е Международният ден на студентската солидарност, но тази идея не среща успех, защото студентите вече са възприели 8 декември като свой празник. Така през 1962 г. той е официално възстановен.

На 28 октомври 1994 г. Съветът на ректорите взема официално решение, че 8 декември ще е неучебен ден и празник на българските студенти.

Така с годините най-старият университет на България и неговите студенти утвърждават датата 8 декември за празник на всички студенти в у нас.

Из дневника на един студент: “Добре си купонявахме в нощта на седми срещу девети декември...”

Осми декември. Студентка първокурсничка била на първия си студентски празник. Вече било 01:00 ч. и майка ѝ я чакала доста разтревожена. Детето никога не е закъснявало толкова! Но дъщерята - никаква я няма. Станало 02:00, 03:00, 04:00 ч., но от чедото ни вест, ни кост.

Към 05:30 сутринта майката пиела шестото си кафе и тъкмо щяла да звъни в полицията, когато вратата се отворила. Тя бързо изтичала и какво да види: дъщерята - едвам стои на краката си, с едната ръка се подпира на стената, с другата - върти бикините на показалеца си, червилото - размазано, косата - като разплетена дамаджана.

- Добре ли си, скъпа? Какво стана? Какво ти направиха? - ужасено попитала майката.

- Не знам какво ми направиха, но чувствам, че ще ми стане хоби за цял живот!

ДЕЙНОСТИ В КАТЕДРА “ИКОНОМИКА И ОРГАНИЗАЦИЯ НА ТУРИЗМА”

МЕЖДУНАРОДЕН НАУЧЕН ФОРУМ - УЗБЕКИСТАН

В периода 1-4 август 2019 г. на високо равнище (под патронажа на Държавния комитет по туризъм на Република Узбекистан) се проведе Международен научен форум по геотуризъм (геоложки туризъм) в г. Шахрисабз. Водещи представители от научните среди на 15 държави, сред които Русия, САЩ, Турция, Австралия, Германия, Индонезия и др., изложиха своите идеи за създаване на първия по рода си геопарк в Централна Азия. Единствен представител от България бе доц. д-р Вилиян Кръстев от ИУ, който взе участие във форума като докладчик и експертен оценител на туристическия маршрут в геоложкия резерват „Китаб“. Резерватът представлява уникален феномен на неживата природа под формата на естествен геоложки разрез – Зинзилбан. Природният феномен разкрива интересни свидетелства за морската флора и фауна от минали геоложки периоди и дава сериозна заявка за потенциала на развитие на алтернативния туризъм в Узбекистан.

Научната дискусия и беседите в рамките на форума заложиха стабилна основа за бъдещо развитие на международни университетски инициативи в сферата на туризма. Като част от културната програма участниците посетиха стария град с двореца „Ак сарай“ и монументът на Тимур в Шахрисабз, столицата Ташкент и единствената на постсъветското пространство Китабска широчинна астрономическа обсерватория (една от 5-те в света).

В обсерваторията бе предоставена възможност на гостите посредством широкоъгълен астрограф да наблюдават в реално време планетата Сатурн.

Уникалната културна среда и топлото източно гостоприемство, от своя страна, оставят трайно впечатление върху съзнанието на всеки, който е имал щастието да посети тази невероятна дестинация – символ на магичния Изток!

в Шахрисабз

ЖП гарата в Шахрисабз

На Бродуей, в Ташкент

На Китабския
геоложки резерват

С проф. Атасой (Бурса), на фона на
 Ташкентската тв кула

На конференцията по геотуризм

С проф. Мазбаев (Нур-Султан) на фона на паметника на Тимур и
 двореца Ак Сарай

Шахрисабз

Материалът е предоставен от
 доц. д-р Вилиян Кръстев

SGEM 2019

В периода 24 август – 2 септември, 2019 г. в курорта „Албена“ се проведе VI-та Международна интердисциплинарна научна конференция за социални науки и изкуства, SGEM 2019 (Surveying Geology Environment Management). Събитието е известно на научната общност, има успешно международно признание и обхваща 28 научни области от древна до съвременна наука, в т.ч. „Икономика и туризъм“. Домакин на събитието беше петзвездният хотел „Маритим Парадайс Блу“. На конференцията, с постерни презентации на английски език участваха преподаватели и докторанти от катедра ИОТ:

- доц. д-р В. Казанджиева, доц. д-р Г. Луканова, д-т Хр. Сантана със статия на тема *„Bulgarian customers' attitude towards technological innovations in hotel service“*;

- д-т К. Попова, д-т М. Малчева, д-т Ф. Маринов със статия на тема *„Bulgaria as a solo traveler destination: assessment of available resources“*;

- доц. д-р М. Стоянова (от Шуменски университет), д-т Ст. Христова със статия на тема *„Assessment of the factors influencing the attractiveness of Varna as a destination for conference tourism“*.

Уникалното научно събитие включва разнообразни форми на представяне на подготвените от участниците разработки: пленарни сесии; тематични обсъждания; работни сесии. В международната конференция участваха представители отнад 10 държави: Румъния, Русия, Чехия, Словакия, Полша, Литва, Латвия, Естония, Хърватия, Италия, Португалия, САЩ, България и др. Научната конференция е съпътствана от богата и разнообразна социална и туристическа програма: едномедневна екскурзия до стария Несебър; посещение на Аладжа манастир; екскурзия до нос Калиакра и Балчик; традиционна българска вечер и латино парти. Така подготвената програма на събитието съчетава по ефективен начин възможностите за обмен на научни идеи и информация и запознаване на участниците с ценни за България туристически места.

Материалът е предоставен от
доц. д-р Велина Казанджиева

ЕДНА НАУЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ В НОВИ САД

Конференцията СТТН 2019 ме впечатли още при първото прочитане на поканата за участие, изпратена на електронната ми поща. Насочена само и единствено към сферите на туризма и хотелиерството, с актуални, предизвикващи интерес теми за секционна работа, нямаше как да не изчета детайлно какво още подготвят колегите за бъдещите участници. Организатор на събитието е катедрата по „География, туризъм и хотелиерски мениджмънт“ на един от най-достолепните университети в Република Сърбия – този в Нови Сад.

Какво се крие зад наименованието СТТН 2019?

Contemporary Trends in Tourism and Hospitality поставя началото си през 2009 г. и се организира на всеки две години. Конференцията е ясна заявка на научните кадри от департамента по „География, туризъм и хотелиерски мениджмънт“ за активно участие в създаването на новата туризмология. Тази година конференцията бе озаглавена „Get ready for I-Generation“. От участниците се очакваше да изложат свои изследвания, анализи и научни провокации към бъдещето на отрасъла в няколко направления, а именно: I-Generation (интернет поколение); Креативните индустрии и събития в туризма; Маркетинг, е-туризъм и туристическа политика; Мотивация, поведение и човешки ресурси в туризма; Образование в туризма; Природни и културни маршрути и тематични турове; Хотелиерство; Гастрономия; Ловен туризъм.

Какво ме мотивира да участвам в конференцията?

Като докторант, втора година в Икономически университет – Варна за мен е видно, че институцията с откоleshни традиции в преподаването на туризъм провокира своите възпитаници да бъдат по-активните, потърсещите, по-креативните, различните студенти. Темпераментът на обучаемите обаче в никакъв случай не е пречка пред потенциала и възможностите им да изграждат своя профил на съвременни професионалисти със знания и адекватен поглед върху реалността в един от най-всеобхватните и динамични отрасли – туризма. Вписвайки се в редиците на същите тези студенти и в търсене на нова „доза“ познание по разработваната тема на дисертационния ми труд, привлечена от атрактивната програма на научната конференция и не на последно място (не крия) от харизматичния Нови Сад, реших, че предизвикателството си заслужава. Като необходимо и полезно бе оценено намерението ми и от моя научен ръководител (тук гугъл би вметнал „чувствам се късметлия“), подкрепящата, но и изискваща проф. д-р Тания Дъбева. Благодарение на „магическата“ й способност (признавам, за мен необяснима) да подаде по всяко време най-точното заглавие само след няколко разменени изречения, върху лист от работен тефтер, с ръкописен надпис „За дисертацията“, се „закова“ темата на бъдещия ми доклад: *The place of business hotels in contemporary classification systems*. Участието се оказа в рамките на реалистичните идеи и благодарение на още един факт – субсидираната подкрепа на Икономически университет – Варна, която, при добро желание всеки докторант в екип с научния си ръководител може да извоюва и състояща се в проектна работа. В случая перо „Такси за участие в конференции“ на „Проект за подпомагане разработването на емпирична част на докторска дисертация“ напълно обезпечи таксата ми за участие, а с това гарантира и безценен опит, който подобни изяви неизменно предоставят на докторанта.

Пътуването

Всяко пътуване е свързано с голяма доза неизвестност. Това до Нови Сад не беше от тях. Време – по септемврийски топло, автомобил – в нужната изправност, път – гладък и равен, трафик – поносим, без особени затруднения по граничните пунктове, час на тръгване – според предварителния план, час на пристигане – също. Спътниците, с които споделях посоката бяха достатъчно толерантни да ме откарат до едно от комуникативните места на Нови Сад. В сграда, помещаваща стаи под наем, симпатични млади хора – съдържателите и, ме насочиха към надеждна таксиметрова компания, за да се придвижа до мястото си за настаняване. Така наречените червени такситата „Crveni taxi“ правят впечатление веднага – нови, кокетни градски автомобили в отлично състояние, перфектно хигиенизирани, дотолкова, че се почувствах леко неудобно, когато прашният ми куфар бе внимателно положен в „стерилния“ багажник на съвременното возило. Дигитализацията за тази таксиметрова компания, пък било то и в „изоставаща Сърбия“, не се оказа мит. Интерактивни таблети показват на водача, а и на пътника най-прякото трасе до дестинацията и информират, в случай на наличие на ПТП или друго затруднение по маршрута. Също толкова стилно и кокетно се оказва и мястото, където се настанявам. Хотелчето ми е разположено на оживена, но не пренаселена уличка в старата част на града. Имам усещането, че съм попаднала в малко градче наред големия град. Долавя се аромат на мръвки, подправени с балкански меродии. Тясната, гладко павирана пешеходна зона е приютила зеленчукови бакалии, стилни магазинчета за местни сувенири, прилежно реновирани и също толкова малки кафенета и ресторанчета с автентичен вид и атмосфера. Лесно могат да се отличат местните жители от туристите. Те са свежи, водят темпераментни разговори, не пропускат да фиксират и изшушукат нещо помежду си по адрес на всеки интересен техен съгражданин или гост на града. Правят впечатление на бързаци и устремени хора, които знаят накъде са тръгнали.

Настанявам се в старинната сграда на предназначения ми хотел, сверявам си часовника според местното време и чакам утрото на 12-ти септември, за да започне конференцията.

Конферентната проява

Стигайки до сградата на т.нар. Ректорат, където се провежда събитието, преценявам, че тя е на не повече от 5 (пет) години и ярко контрастира с останалата част от сградния фонд на Университета в Нов Сад. Архитектурата определено може да се нарече иновативна. Влизам. Входното помещение, където се регистрират участниците изобилства от дневна светлина, не се налага изкуствено осветление. Звучи музика от инструменти на живо. Мелодиите са далеч по-различни от онова, което сме свикнали да свързваме със сръбска музика. Усеща се по-скоро унгарският им привкус. Смесицата от ритми е и екзотична, и приятна, и ведра, и точно на мястото си. Организаторите определено са направили добър ход в избора на такъв род анимация при посрещане на участниците. Въвеждат ни в конферентната зала – също помещение, вписващо се в съвременните представи за иновативност. Кийноут спийкърите (с извинение за употребата на чуждия термин, но алтернативата му на български не ми звучи добре) са под светлините на деликатни малки прожектори. Лекторското място е премерено осветено, без излишно изобилие, при което говорещият с трудност би прочел написаното слово заради силната струя насочена изкуствена светлина. На добре видима позиция са монтирани два мултимедийни екрана.

Темите, предвидени за откриване на научната проява се зареждат една след друга. Впечатленията ми от тази част на конференцията са само положителни. Базират се на няколко основни моменти:

Първо: подобрите ключови фигури, които представят своите тематки са много добри оратори. Умеят да въздействат и го правят – с професионалния си опит, с компетентността си по представяните тематки, с харизмата си, с младостта си.

Второ: презентациите и разработката на темите като цяло е с много снимкова, графична визуализация и видео материали. За разлика от типичните научни прояви, тук акцентът е леко изместен и се доближава до популярната стилистика на писане и представяне на информация.

Трето: съотношението научни работници – практики е равно. Това буди допълнителна доза доверие у аудиторията.

Втората част на първия работен ден продължава със стандартната работа по секции. Предимство в представянето е дадено на чуждестранните участници, чиито презентации биват изслушвани първи. Не всички правят изложенията си на английски език, но въпреки това успявам да доловя голяма част от идеите, залегнали в презентациите и обосновани на „братския“ сръбски език.

Тук е мястото да споделя наблюденията си, че точността не е присъща черта на западните ни съседи. От началото на проявата, та до нейния край всичко се движи със закъснение. Часовете, отбелязани в програмата въобще не са меродавни за реалното протичане на научната проява. Несъразмерно е и разпределението в работните секции. В някои от тематичните раздели очевидно са подадени голям брой доклади и поради тази причина участниците, разпределени в съответната зала имат завидните 4 (четири) минути, за да презентират темите си. За сметка на това други пък, например тези в раздел „Ловен туризъм“ разполагат с цялото време на света за споделяне на доклади, дискусия, препратки и т.н.

Съпътстващите прояви

Вторият ден на конференцията е петък, 13-ти септември – ден за организирано пътуване на всички участници с посещение на популярна местността в близост, носеща наименованието Fruška Gora. Там е предвидено посещение на тематичен приключенски парк, винарна и обяд.

Явно локалният климат е благоприятен за отглеждане на лозови масиви, защото от думите на екскурзоводката разбирам, че в района има поне две винарни. Стана ясно и, че предварително предвидената в програмата, винарната с по-стари традиции, има проблем с електрозахранването и посещението ни е станало невъзможно. Посрещнаха ни в алтернативната в случая такава, със въвсем „млади“ традиции във винопроизводството. От видяното разбирам, че става въпрос за традиции по-скоро в производството на ябълкови сокове. Не се обхващат с поглед прилежно подрязаните и подредени като войници масиви с ябълкови насаждения. Дръвчетата са окичени с напръщали от сокове зрели плодове. Красиво е.

Безспорно най-атрактивното преживяване за мен бе преминаването по трасето на предвидения за посещение приключенски парк. Малцина вдигат ръка, когато екипът от инструктори отправя питане за броя на участниците в предстоящото преживяване. Въпреки, че по предварителен списък подадената бройка е завидна, реално снабдените с екипировка участници едва ли надхвърлят двадесет. Отправляме се по стръмна, но живописна пътека. Шегуваме се, че фит-даденостите ни като научни работници едва ли са впечатлили инструктиращите ни младежи. Това предположение веднага се оправдава – отпада изискването за време за преминаване на трасето. Това първо и второ, маршрутът за нас се ограничава до т.нар. първа част от трасето. Втората била за професионалисти.

Едва ли е по възможностите ми да опиша целия драматизъм в опитите (и искрящите от адреналин погледи) на докторанти, доценти и една професорка да се задържат на поклащащите се във въздушното пространство верижни люлки (за придвижване по тях дори не говоря), да се спуснат с тролея над деветметровата пропаст, да направят и една крачка по поредното недотам бъдещо чувство за надеждност метално въженце. Резултати от въвличането ми в това запомнящо се приключение: изтръпнали пръсти на ръцете от силното стискане на въжетата; няколко синини в следствие на предотвратени опити на падане, много и приятен адреналин в кръвта и в крайна сметка – второ място от успешите все пак да достигнат края на трасето общо пет колеги. Беше запомнящо се!

Туристическият ден приключва някъде към 17:00 ч, когато бе и часа на нашия „обяд“. Да, доказва се отново точността на колегите ни от Университета в Нови Сад. И все пак струваше си чакането. Ресторантчето, в което ни откарват е с особен чар. Намира се на брега на Дунав, а панорамната тераса разкрива гледка към един от меандрите на реката.

Менюто е такова, каквото само в Сърбия може да се намери - обилно количество разнообразна, прясно приготвена храна, поднесена в плата. В тях можеха да се открият три вида дунавска риба, поне още три вида от характерните чибапчета, плескавици и пр., както и фантастично овкусени препечени зеленчуци. Няма да влизам в детайли за останалата част от менюто, само ще кажа, че няколко фини колежки с удоволствие изключиха деня 13-ти септември от календара на диетите си.

А Нови Сад – Нови Сад просто трябва да се посети ...

Вместо заключение отправям своето послание към всички докторанти, бъдещи учени в света на туризмологията. Скъпи колеги, когато имате възможност, не пропускайте да „си причините“ преживяването, наречено „с доклад на конференция в чужбина“. Усещането е за една уникална комбинация, включваща досег с местната култура, приятна комуникация с колеги, работещи във Вашата или сходна област на науката, много нови контакти, впечатления, емоции. И още нещо – не забравяйте, че сте представител на научен колектив с утвърдени традиции в областта на туристическото познание - традициите на катедра „Икономика и организация на туризма“ при факултет „Управление“ на Икономически университет – Варна. Това може да се случи и на вас!

Предлагам да съпреживеете няколко кадъра от моето пътуване...

В Ректората на Университета в Нови Сад

Изгледи към р. Дунав

Изглед от Петроварадинската крепост в Нови Сад

Конферентната зала на Ректората в
 Университета в Нови Сад

Нови Сад - Старата част

Приключенски парк в местността
 Фрушка гора

Сградата а Ректората в Университета
 в Нови Сад

*Материалът е предоставен от
 докт. Надежда Костадинова*

Конференция на Съюза на учените 2019

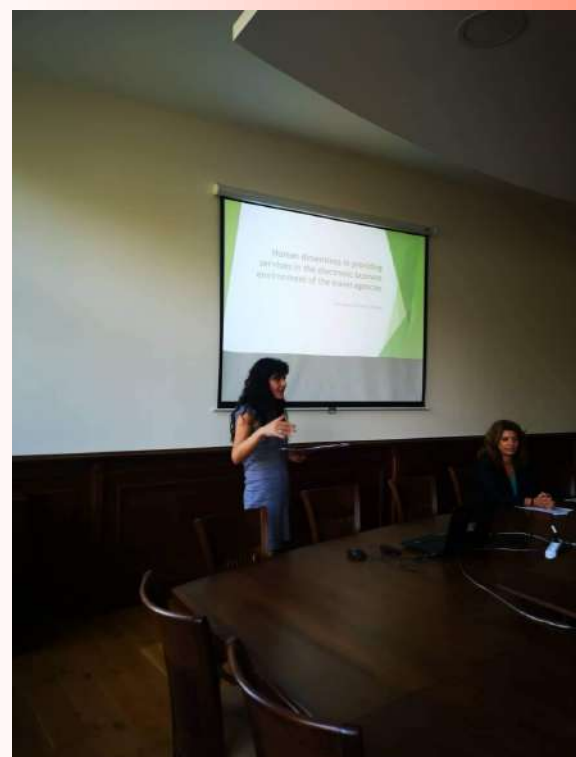
По повод месеца на науката в град Варна, на 25.10.2019г. се проведе ежегодната XXIII заключителната конференция на „Съюза на учените“ - "Науката в служба на обществото - 2019". Съюзът на учените – Варна работи активно по формиране на стратегии за развитие на науката и образованието в региона, а така също и за подпомагане на научната дейност и използването ѝ в интерес на по-ефективното управление на дейностите в страната и региона.

Секция „Икономически науки“, към Икономически университет – Варна оцени високо броя и качеството на участвалите разработки от съответните катедри към университета. Катедра „Икономика и организация на туризма“ беше представена от преподавателите: доц.д-р Велина Казанджиева, гл.ас. д-р Мария Велева, гл.ас. д-р Красимира Янчева, гл.ас. д-р Тодор Дянков, ст.пр. Юлияна Тодорова, проф. д-р Стоян Маринов, доц. д-р Георгина Луканова. Силно представяне имаше от страна на докторантите към катедрата: Катина Попова, Филип Маринов, Мирослава Малчева, Александър Димитров, Марианна Александрова и Христина Сантана.

Разгледани бяха темите за Инсентив програмите като средство за промотиране на туризма в България, Възможностите за приложение на отворените иновации в туризма, маркетинговото позициониране на дивергентни екотуристически продукти, практическо обучение в помощ на регионалния бизнес в процеса на привличане и задържане на кадри, дестинация България по Пътя на коприната.

Докторантите, които представиха своите разработки, обхванаха тематиката за човешките измерения при предоставянето на услуги на клиента и управление на обслужването в туристическите агенции в състояние на електронен бизнес, както и значението на слогана като комуникационен инструмент на бранда на туристическите дестинации.

Конференцията премина при изключително приятна творческа атмосфера, придружена с активни дискусии, предложения и коментари от страна на участниците.

Материалът е предоставен от
докт. Христина Сантана

Снимки: докт. Мариянна Александрова

**И ТОЗИ ПЪТ ОТКРИХМЕ УЧЕБНАТА ГОДИНА ПОДОБАВАЩО.
СЛЕДВА ФОТОРАЗКАЗ ОТ ИНФОРМАЦИОННИТЕ ДНИ ЗА ПЪРВОКУРСНИЦИ, КЪДЕТО НАШИТЕ МЕНТОРИ
ОТ КАТЕДРА “ИКОНОМИКА И ОРГАНИЗАЦИЯ НА ТУРИЗМА” ИМАХА ЧЕСТТА
ДА ВОДЯТ МНОГОБРОЙНИ ГРУПИ!**

А ПОСЛЕ ОФИЦИАЛНО ОТКРИХМЕ И НОВАТА АКАДЕМИЧНА ГОДИНА...

На 15.10.2019 г., се проведе посещение на ПП "Златни пясъци" със студенти 3-ти курс, специалност Туризм, изучаващи дисциплината "Туристически ресурси". В посетителския и информационен център студентите бяха запознати с характерните особености на този природен туристически обект от директора на парка – инж. Даринка Сарова. Срещата премина при изключителен интерес и за двете страни. От настъпилата дискусия по проблеми, касаещи парка, се направиха предложения от страна на студентите за конкретни мерки, ко ито да се предприемат, за да се подобри информационното осигуряване, условията за пребиваване и туристическия интерес. Ето някои от тях:

- Да се въведат коректни GPS координати на обекта;
- Да се преименува името на автобусната спирка на името на туристическия обект;
- В автобусите на градския транспорт, пътуващи до обекта, да се поставят стикери с характерното лого и име;
- Да се изработят информационни табели преди и пред туристическия обект, които да са видими и насочващи вниманието към мястото;
- Да се поставят кошчета за боклук по намиращите се в парка пешеходни маршрути;
- Да се провеждат тематични мероприятия, свързани с опазването на околната среда, включващи музикални изяви, физически активности, творчески дейности и др.

На 05.11.2019 г., се проведе тематично посещение в практиката - Археологически музей – Варна. Част от плана на семинарните занятия по дисциплината „Туристически ресурси“ с 3 курс. Разгледани бяха последователно материали от различните исторически епохи, проследяващи развитието на човешкото общество в продължение на хилядолетия в района на Варна.

Материалите са предоставени от ст. пр. д-р Димитър Димитров

На 11.11.2019 г., по покана на Парк-музей „Владислав Варненчик“, студенти от Икономически университет – Варна, специалност „Туризмът“, взеха участие в международна конференция в чест на 575 години от Битката при Варна, която беше на тема „Походите на Владислав Варненчик /1443-1444/ в контекста на историята на Централна и Източна Европа“. След като изслушаха пленарните доклади, на студентите им беше предоставена възможност да изразят своето мнение за това, как „Битката при Варна“ може да бъде използвана за развитието на културния и исторически туризъм в нашия град. Мненията на студентите бяха представени, чрез четиримата групови отговорници, които обобщиха направените конкретни предложения. Модераторът на международната конференция, който закри дискусията, благодари за интересните идеи и каза, че ще се постарее най-удачните от тях да ги приложат в практиката на Парк-музей „Владислав Варненчик“.

Материалът е предоставен от ст. пр. д-р Димитър Димитров

Хубави спомени, натрупани „В сърцето на Лудогорието“

На 8-ми и 9-ти ноември се реализира едно много специално за мен пътуване по маршрут Варна-Разград-Исперих-Варна. Казвам специално, защото от първи курс говоря за богатствата на този край, моя роден край, и най-накрая, когато станах магистър, успяхме да се организираме и предприехме пътуването. Събрахме се 20 души, като горе-долу на 1 студент се падаше 1 преподавател. :) На 8-ми (петък) сутринта тръгнахме от Варна с весело настроение, както винаги. Пихме сутрешните си кафета на бензиностанция до Шумен и отпътувахме към първата ни дестинация - Разград. Пристигайки там, първо посетихме археологическия музей Абритус, където екскурзоводът ни представи историята на този древен римски град и видяхме много интересни находки, намерени при разкопки в околността. Една от най-интересните артефакти беше златен пегас на 2400 години. Историята на този пегас е уникална – той е намерен през 1973 г. от местен земеделец, който пасейки своите крави видял златно връхче, което стърчи от земята. Изровил той статуетката и я показал на своите приятели-трактористи, а единият от тях разрязал фигурката и я направили пепелник на компанията. Другата половина с конската главичка дали на децата от махалата да си играят. Дори не са предполагали, че може да е от злато. И за щастие тогава за това съкровище узнали местните учители и са алармирали властта. Благодарение на тях, днес можем да видим този златен пегас в музея в Разград.

След като се запознахме с местната археология, посетихме втория интерактивен музей в България, който е в непосредствена близост до Абритус. Там доста ни хареса и по интересен начин научихме факти за древните римляни. Имаше маси със снимки, които се активират, когато някой се доближи. Също така имаше и разни чекмедженца, които отваряхме, за да видим или прочетем за древните римляни. А някои от нас дори си изсякоха глинени монети.

След това тръгнахме към Исперих и пристигайки там, първата ни работа беше да се нахраним подобаващо, защото ни трябваха сили за по-нататък (а и храната беше вкусна :)). След като обядвахме, посетихме етнографската къща, където ни чакаше „десерт“ – известния за този край *качамак*, който беше много вкусен. Също така видяхме някои предмети и уреди от бита на местното население, а нашите преподаватели дори ни разказаха и показаха как в миналото се тъкали килими.

След посещението на етнографската къща, отивайки към автобуса, минахме през многоизвестния за околността *петъчен пазар*, който тъкмо приключваше, но все пак някои от групата ни успяха да си купят няколко неща.

Следващият обект за посещение беше Къщата с дърворезби в с. Малък Поровец. Тя е дело на местен самоук майстор Марин Петков, който е отдал последните 16 години от своя живот за изпълняване на неговата мечта – да създаде уникална къща във възрожденски стил. Всеки един детайл от стаите е украсил с дърворезба – от тавана, мебелите, вратите до рамките за снимки. Днес къщата е собственост на г-жа Симеонова, която предоставя и екскурзоводското обслужване в обекта и с уникален стил на разказване пренася посетителите в невероятна атмосфера.

Оттам се запътихме отново към Исперих и посетихме дестилерията на ракия Исперих. Посрещнаха ни топло. Имаше младо момче, което ни разведе и ни разказа за целия процес как се прави ракията. Показани и бъчвите с ракията, оставена да отлежи. После естествено трябваше и да дегустираме, защото не може да се доверяваме само на думи :). Бяха изложени всички видове, които предлагат, а те са над 20 – стандартни като дюлева, кайсиева, ябълкова, сливова, но имаше и много различни видове като арониева, пъпешова, тиквена и т.н. Опитахме си от няколко вида, хем да видим вкуса, хем да направим подготовка за предстоящата вечеря.

Тръгвайки от дестилерията вече бяхме леко изморени и беше време да починем. Настанихме се в х-л Ален Мак, който беше единственият избор, защото в сравнително малък град като Исперих няма места за настаняване с голям капацитет. Като цяло беше добре – хотелът е разположен на ларгото на града – *улицата с кестените*. Стаите бяха щогоде хубави, но имашме проблеми с къпането – понеже всички стаи едновременно решиха да ползват душовете, нямаше налягане и едва течеше вода, която ту ставаше ледена, ту гореща. Но това е така, защото управата на хотела е наясно, че контрастният душ е много полезен за организма и мислят за своите гости!!! :)

След като се освежихме, дойде време и за празничната вечеря. Ресторантът се намираше в едно от близките села, Тодорово, и там ни чакаше печено агне - за всички любители на месото (на вегетарианците искам да се извиня от тук - ще ви се реванширам, когато узреят плодовете и зеленчуците от градината на село!). Влизайки в заведението, честно казано останах леко разочарована, защото имаше и други клиенти на една маса, а аз бях настроена, че заведението ще работи само за нас. Но в последствие установих, че никой от групата ни нямаше проблем с това, а и тези други клиенти доста се радваха на нашата анимационна програма и танци, дори по едно време и те се разтанцуваха. Създадохме си импровизиран клубен танц, изиграхме танца на пингвина (най-дългата версия на мелодията). Храната беше вкусна, някои бяха донесли домашна ракия, а колегата Иван от Украйна ни изненада със страхотен коняк с приятни нотки на шоколад. Казано накратко – ядохме, пихме и се веселихме!

Върнахме се в Исперих и се натъкнахме на нетипичен за хотелиерството проблем – оказа се, че след 24:00 хотелът се заключва. Звъннахме и събудихме някого от персонала да отключи и голяма част от групата влезе вътре, а другите решихме да посетим единствената работеща дискотека в общината – Лотос. Продължихме веселието до към 3:00 часа и се тръгнахме. Вървахме по средата на улиците, защото нямаше никакво движение, пяхме, смеехме се и като стигнахме до хотела – греда! Отново беше заключен. Пак звъняхме и събудихме персонала, дойде госпожа - с леко намръщена физиономия, но все пак дружелюбна, но важното е, че успяхме да влезем!

Втория и последен за пътуването ден започнахме с кафе и закуска в хотела – хубава домашна, мазна баница и сандвичи, които да оставят следи по тялото, като „сувенир от Исперих до диетата“.

Първият обект за деня беше Тракийската царска гробница (обект на ЮНЕСКО) в ИАР „Сборяново“, където бяхме атакувани от калинки. До влизането ни в гробницата беше много неприятно заради тях, но влизайки всички забравихме за нашествието им. Вътре ни обслужи екскурзовод - наш колега, който тази година завърши магистратурата си в специалност МТБ в ИУ-Варна. Изнесе интересна беседа и всички бяхме доволни от видяното и чуто – уникална за целия свят тракийска гробница (трикамерна) с 10 женски фигури, наподобяващи кариатидите. Видяхме част от оригиналния насип на гробницата и находки, които са намерени при разкопките през 1982 г.

Излизайки от там поехме през горски път, който за около 1 час ни отведе до Демир Баба теке – енергийна точка. Там имаше алиански манастир, издигнат върху тракийско светилище. Мястото се почита от всички религии. Изпълнихме най-различни ритуали – пихме лечебна вода от Извора на петте пръста; хвърляхме камъчета, за да ни се изпълнят желанията; избождахме очите на дявола, за да видим кой е праведен и кой не е; лягахме върху камъка на здравето и още други ритуали. От там тръгнахме да се изкачваме до платото по пътеката на изпитанието – приятен, но в същото време опасен маршрут нагоре, но в крайна сметка си заслужаваше, защото от платото ни се откри красива панорамна гледка към околността. Тръгвайки си от там не подминахме и чешмата, от която тече чиста и натурална вода, за която също се твърди, че е лечебна. Заредихме се с енергия и тръгнахме отново на път.

Отпътувахме към културен комплекс „Свещоливницата“ в с. Свещари, където местен жител допълни научените ни до сега неща за района, обясни ни за прастария и почти забравен занаят – леенето на свещи. Някои от нас дорисобственоръчно си изляха свещи с желани цветове и аромати.

Оттам се насочихме отново към Исперих, където хапнахме и пийнахме като за „движдане“, след което поехме обратния път към Варна. Пътувахме изключително комфортно, за което благодарим на фирма БГ-Транс!

Пътуването ни беше кратко, но за сметка на това – изпълнено с приятни емоции и спомени! След като се прибрахме, аз като човек от този край, естествено потърсих обратна връзка с обектите, които посетихме и отговорът на всички беше един и същ – много са радостни заради проявения ни интерес и всички благодариха за посещението ни. Собствениците на ресторанта, в който вечеряхме, споделиха, че са били изключително радостни и в същото време притеснени, заради посрещането на университетска група – професори, доценти, доктори, студенти – т.е. да се представят подобавашо, защото честно казано, в такова малко село да се посрещне такава група си е истинска чест.

В заключение, аз също искам да благодаря на нашата пътуваща група – преподаватели и студенти. Благодаря, че се доверихте и приехте да се включите в това пътуване, което за мен беше много специално и лично! Колкото и да бях притеснена, за мен беше удоволствие! Радвам се, че това пътуване се осъществи! Аз натрупах много положителни спомени, надявам се и вие! БЛАГОДАРЯ ВИ!

Материалът е предоставен от Севги Сеид, спец. МТБ, V курс

**ДОКЪДЕ ПЪТУВАХМЕ ИЛИ КАК СТУДЕНТИТЕ НА КАТЕДРА
 “ИКОНОМИКА И ОРГАНИЗАЦИЯ НА ТУРИЗМА” СЕ УЧАТ, ЗАБАЛВЯВАЙКИ СЕ**

Първи изнесен семинар за студентите от спец. “Туризм”, 3 и 4 курс, по маршрут Варна - Блексийрама голф - нос Калиакра - Яйлата - Тюленово - Варна.

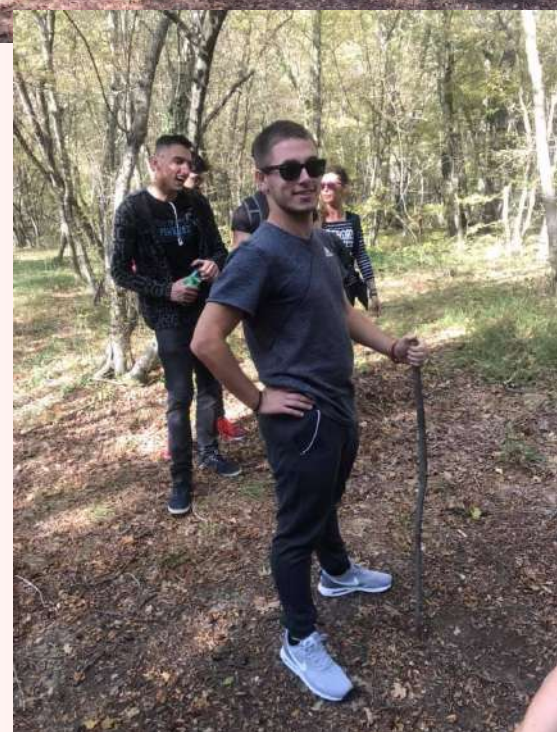
ВЛЮБИХМЕ СЕ ВЪВ ВЯТЪРА...

**ДОКЪДЕ ПЪТУВАХМЕ ИЛИ КАК СТУДЕНТИТЕ НА КАТЕДРА
 “ИКОНОМИКА И ОРГАНИЗАЦИЯ НА ТУРИЗМА” СЕ УЧАТ, ЗАБАЛВЯВАЙКИ СЕ**

Учебен еко семинар, магистри “Международен туристически бизнес”

Трети учебен маршрут “Енергийните места”

Студенти от спец. “Туризм” се наслаждават на красотите на
 “Оттук започва България” от висотата на Мадарското плато.

Silc Road Local Culture

Проектът Silc Road Local Culture има за цел да насърчава икономическото и социалното развитие в Черноморската зона, да засили подема на туризма и предприемачеството. Основната ос, около която ще бъдат разгърнати дейностите по проекта, е проучването и изучаването на културното наследство по Пътя на коприната и ролята, което то играе за развитието на туристическата дейност в районите, включени в проекта.

В екипа за организация и управление на проекта участват преподаватели от катедра “Икономика и организация на туризма”: проф. д-р Стоян Маринов - ръководител на проекта; Мирослава Иванова - координатор; гл. ас. д-р Красимира Янчева - експерт и гл. ас. д-р Тодор Дянков - експерт.

На 26 и 27 септември 2019 г. в курортен комплекс „Св. Св. Константин и Елена“ се проведе едно от най-значимите събития за туризма на Балканите – Годишната конференция на БАХА /Балкански алианс на хотелиерските асоциации/. Мотото на алианса е „ТУРИЗЪМ, ДОБРОСЪСЕДСТВО, ПАРТНЬОРСТВО – СИЛНИ СМЕ ЗАЕДНО“.

Хотелиерските асоциации на 7 балкански държави – Сърбия, Черна гора, Косово, Босна и Херцеговина, Северна Македония, Албания и България бяха сред потвърдилите участие в събитието.

Конференцията се проведе в два панела:

Първи панел: „Маркетингови действия за развитието на туризма на Балканите“

Втори панел: „Кулинарията на Балканите – възможност за общи туристически маршрути“.

Мероприятието се осъществи с подкрепата на подкрепя от Община Варна, Министерство на туризма и курортен комплекс „Св. Св. Константин и Елена“.

В рамките на първи панел: „Маркетингови действия за развитието на туризма на Балканите“ гл. ас. д-р Красимира Янчева, преподавател към катедра „Икономика и организация на туризма“ при Икономически университет – Варна и експерт в екипа за организация, управление и изпълнение на проект BSB – 570 SILC “SILC Road local culture”, в който Икономически университет – Варна е партньор, представи маркетинговите възможности за развитие на туризма в контекста на Пътя на коприната, с презентация на тема: "Пътят на коприната - маркетингови възможности за Балканите като туристическа дестинация".

Silk Road Local Culture

Десетата Научна конференция на тема „Културното наследство на Варна и Черноморския регион“ се проведе във Варна на 27.09.2019 г. С това събитие бе открита инициативата „Месец на науката“ – Варна, 2019.

Основна цел на конференцията е да се представят на вниманието на заинтересованите страни и широката общественост изследвания, свързани с културното наследство във Варна и Черноморския регион и неговите значимост, опазване и промотиране.

Събитието се проведе в Медицински университет „проф. д-р Параскев Стоянов“ и е организирано съвместно със Съюза на учените във Варна и Община Варна. Бяха представени научни доклади, чийто фокус е насочен към културно-историческото наследство на града и региона.

Гл. ас. д-р Красимира Янчева и гл. ас. д-р Тодор Дянков, преподаватели към катедра „Икономика и организация на туризма“ при Икономически университет – Варна и експерти в екипа за организация, управление и изпълнение на проект BSB – 570 SILC “SILC Road local culture”, в който Икономически университет – Варна е партньор, представиха възможности за развитие на туризма в контекста на Пътя на коприната, с презентация на тема: "The Silk road local culture project: opportunities for destination Varna in the Black sea coast region".

Silk Road Local Culture

12-тият Черноморски туристически форум на тема: "MICE туризмът: фестивали, инсентиви, конференции, изложения" се проведе в Двореца на културата и спорта във Варна в периода 03 – 05 октомври 2019 г.

Събитието се организира от Варненската туристическа камара, със съдействието на Община Варна и Министерството на туризма. Във форума взеха участие представители на бизнеса, на общините, на академичната общност по Туризм и всички, чиято дейност е насочена към развитие на събитийния туризъм. Представени бяха възможностите за развитие на MICE туризъм в страната, както и проблемите и тенденциите в тази област.

В рамките на „Модул с дискуссионна програма, включваща обсъждане на добри практики, актуални и текущи проблеми, наредби, проекто-законови и др.“, д-р Красимира Янчева, гл. ас. към катедра „Икономика и организация на туризма“ при Икономически университет – Варна и експерт в екипа за организация, и управление и изпълнение на проект BSB – 570 SILC “SILC Road local culture”, в който Икономически университет – Варна е партньор, заедно с проф. Стоян Маринов, преподавател към катедра „Икономика и управление на туризма при Икономически университет – Варна и ръководител на екипа за организация и управление изпълнение на проект BSB – 570 SILC “SILC Road local culture”, представиха възможностите за развитие на туризма в туристическа дестинация Варна в контекста на местното културно наследство с презентация на тема „Проектът SILC ROAD LOCAL CULTURE – възможности за дестинация Варна в

Silk Road Local Culture

Проектът Silk Road Local Culture има за цел да насърчава икономическото и социалното развитие в Черноморската зона, да засили подема на туризма и предприемачеството. Основната ос, около която ще бъдат разгърнати дейностите по проекта, е проучването и изучаването на културното наследство по Пътя на коприната и ролята, което то играе за развитието на туристическата дейност в районите, включени в проекта.

В екипа за организация и управление на проекта участват преподаватели от катедра “Икономика и организация на туризма”: проф. д-р Стоян Маринов - ръководител на проекта; Мирослава Иванова - координатор; гл. ас. д-р Красимира Янчева - експерт и гл. ас. д-р Тодор Дянков - експерт.

В края на месец ноември в Грузия се състоя втора работна среща по проекта, с участие на двама от експертите от страна на ИУ - Варна - гл. ас. д-р Красимира Янчева и гл. ас. д-р Тодор Дянков. Варна и нейният Икономически университет ще бъдат домакини на следващата среща през май 2020 г.

Материалът е предоставен от гл. ас. д-р Красимира Янчева
www.ue-varna.bg

НОВИНИ ОТ БРАНША

НА “ТУРИЗМИНИ” ГОСТУВА: ВАРНЕНСКА
АСОЦИАЦИЯ НА ТУРИСТИЧЕСКИТЕ АГЕНЦИИ
(ВАСТа)

ЕТО КАКВО РЕШИ ДА НИ РАЗКАЖЕ ТОЗИ ПЪТ Г-Н
ГЕРЧО ГЕРЧЕВ ОТ “ФРАНГА” ООД

Брюкселските пари

Един колега от Жешув (Rzeszów) ме покани да гостувам на провеждано там международно (между Полша, Украйна и Словакия) състезание по постни гозби за Бъдни вечер (Wigilia Bożego Narodzenia). Жешув е най-югоизточният воеводски (областен) град на Полша, столица е на Подкарпатското воеводство. Близко до него се събират границите на трите държави.

В миналото Подкарпатието е било една от бедните полски области. Затова много местни жители заминавали на гурбет по широкия бял свят. Понеже били работливи и предприемчиви, в чужбина повечето от тях ставали заможни хора. След влизането на страната в Европейския съюз, воеводството започнало политика за насърчаване на предприемачеството. Премахнали различни глупави, бюрократични формалности, които пречат на бързото развитие на бизнеса. Рязко намалили времето, което предприемачите губели за получаване на разните разрешителни и всякакви подобни документи. Не пречели на предприемачите да работят. С две думи, направили разни обикновени, лесни неща.

И постигнали желанния резултат. Много от забогателите в чужбина гурбетчии се върнали и инвестирали спечелените пари в неголеми, но печеливши селскостопански и промишлени предприятия. Сега воеводството се числи към богатите райони на страната.

В деня преди състезанието, колегата ме разходи из една селскаобщинакрай Жешув. Показа ми новоизградената инфраструктура (улици, пътища, паркове, залесяване), разказа ми за нови електро- и водопроводи, канализации, видяхме обновени училища, домове на културата, нови детски градини и ясли, обекти за масов спорт и за високо спортно майсторство. Видяхме и обновени къщи и жилищни блокове . . . Направо приказка! Гледах всичко това с благородна завист.

Събрах смелост и го попитах:

- От къде имате пари за всичко това?

Той отговори:

- Вземаме ги от Брюксел.

- Ама как така на вас дават толкова много пари? На нас не искат да дават . . .

- Ееее, ние не чакаме да ни ги дадат. Сами ходим там да си ги вземем.

- Ама Брюксел дава ли пари и за жилищата?

- Не, за тях не дава. Но като работят добре, хората имат добри доходи и сами обновяват жилищата си, обясни той.

- Ама как ходите да си искате пари? Решава някой, че му трябва и отива да иска?

- Нее, не ходи всеки сам. Правим си стоважышения (stowarzyszenia – дружества, сдружения, корпорации). Те кандидатстват, после получават парите и ръководят изразходването им.

- Дааа, ама у нас казваме „Орташката работа, кучета я яли“.

- Е, може би за това не получавате много пари.

И ми разказа анекдот, че в Брюксел, в службите които дават парите, по коридорите пред канцелариите се говори най-много на полски . . .

Разбрах го. Но още не мога да разбера каква е тази стена, която разделя Варна от Брюксел!

Кулинарното състезание много ми хареса. Проведе се в един реставриран, красив замък край Жешув. Представиха най-различни пости ястия от трите държави, красиво подредени в тави, тенджери, плата . . . Някои ястия бяха подобни на нашенските. Други не познавах и се наложи любезните готвачи да ми ги обясняват. Особено когато в ястията имаше сложени някакви тукашни, дребни или едри, градински, полски или горски плодове (едни такива, дето ние за нищо ги нямаме), гъби - дето сме ги виждали само на снимка, и разни други по-северни лакомства. Например, направени от журавина (żurawina- северно блатисто растение с червени кисели зърнести плодове). Разни видове боровинки. Черпеха със сокове от арония, от szałwaparozesza (касис) . . . Показаха ми готварското използване на всякакви екзотични за един балканец по-северни растения. Седяхме на плетени столове и кресла от wiklina (северна ракета).

Накрая, след журирането, и участници и гости имаме хубав дружески обяд, както е редно по славянски. Всички ястия

Журавина

Жешув

Виклина

Министърът на туризма Николина Ангелкова проведе работна среща с български блогъри с интереси в туризма, с които обсъди възможности за популяризирането на дестинация България. Познавателно красотите на страната ни, знаете интересите на Вашите последователи и читатели и заедно можем да им предложим ново, различно съдържание, обърна се министърът към събеседниците си. Тя представи разработените от Министерството на туризма общо 27 дестинации разделени в три тематични области-културно-исторически, винени и спа дестинации, които биха били отправна точка за бъдеща съвместна инициатива.

Тя поясни, че основната цел е Министерството на туризма и блогърите да имат целогодишно сътрудничество, фокусирано върху летния, зимния, балнео, спа, винения и културно-историческия туризъм. Разчитаме на Вашите послания и индивидуалност, така че да се фокусираме върху дигиталния маркетинг в различните му аспекти, каза министър Ангелкова.

Присъстващите блогъри изразиха удовлетворение, че Министерството на туризма се обръща към тях и приветстваха факта, че ведомството е отворено за работа с блогъри, които биха могли да допринесат за популяризирането на дестинация България. Те откриха важноста да застанат зад общо послание и цел, така че да се постигне по-голям ефект и бяха категорични, че България има много какво да покаже - и сред известните ни морски и зимни курорти, както и много малко познати дори за българите места. Те се ангажираха да представят свои предложения за бъдещи инициативи, които да бъдат обсъдени на следващите планирани срещи.

Източник: Министерство на туризма

Развитието на делови и бизнес туризъм е шанс за варна да стане целогодишна дестинация, но за целта са нужни големи зали за провеждане на различни събития, както и създаването на конгресно бюро. Това стана ясно при откриването на Дванадесетия Черноморски туристически форум, посветен на т.нар. MICE туризъм, обединяващ конгреси, изложения, конференции, инсентиви и фестивали.

Традиционно, събитието се организира от Варненска туристическа камара със съдействието на община Варна и Министерството на туризма. В него участваха 13 български общини, Посолството на Република Азербайджан в България, 14 университета от страната и представители на туристическия бранш. В цветовен план MICE туризмът генерира 621 млрд долара и осигурява работа на над 10 млн души. Варна и курортите край града имат нужната висококатегорийна леглова база, но залите за провеждане на големи събития са само две. Общината планира изграждането на трета, а според бизнеса е добре подобно съоръжение да има и на "Златни пясъци".

ЕТО КАК ВАРНЕНСКА ТУРИСТИЧЕСКА КАМАРА ОРГАНИЗИРА ДВАНАДЕСЕТИЯ ЧЕРНОМОРСКИ ТУРИСТИЧЕСКИ ФОРУМ

Подготовката за Дванадесетия Черноморски туристически форум в град Варна започна в началото на месец май 2019 г. с определяне на датата, мястото и темата на форума. След съгласуване с Община Варна бе уточнено той да се проведе в ДКС-Варна. Съобразявайки се с датите на провеждане на туристическите борси и изложения в България и чужбина, определихме 3, 4 и 5 октомври 2019 г. за период на провеждане на форума.

За 12-тия ЧТФ избрахме темата за МАЙС туризъм, защото този вид туризъм има целогодишен характер. Той е възможност за всяка дестинация да развива туризъм през четирите годишни сезона.

Световното икономическо значение на бизнес събитията се изразява годишно в:

- 1,5 милиарда участници от над 180 страни;
- 1070 трилиона щат. долари директни разходи за планиране, организиране и провеждане на бизнес събития;
- директно създаване на 621 милиарда щат. долари БВП и на 10,3 милиона работни места;
- 704 щат. долари среден разход на един участник в бизнес събитие.

Заедно с индиректния икономически принос индустрията на бизнес събитията създава продажби в размер на 2,5 трилиона щат. долара, 26 милиона работни места и 1,5 трилиона щат. долара БВП.

Убедени сме, че презентациите и дискусиите ще очертаят насоки и ще генерират нови идеи за МАЙС в България и конкретно в община Варна.

Във форума взеха участие: Посолството на Република Азербайджан, Варненска асоциация на туристическите агенции, Варненска търговско-индустриална камара, Пристанище Варна, Съюз на екскурзоводите в България, Ботаническа градина Еко парк Варна, Български червен кръст Варна, Исторически парк АД и др. Туристическият бранш бе представен от Св. св. Константин и Елена Холдинг АД, Албена АД, Хотел и казино „Черно море“, Хотел и Казино „Интернационал“, „Слънчев ден“ АД, Дестинейшън туристик сървисис, Ди Ес Турс, ТА „Солвекс“, АБ Травъл ООД, ТА „Клуб Магелан“, Хотел „Капитол“, Топ рент а кар, Лада тур, „Варненска туристическа компания“ ЕООД, Туристическо дружество „Родни балкани“, „Розета мото турс“, „Исторически парк“ АД и др.

С участие се включиха и 12 общини и 14 висши училища.

В работата на форума от Министерството на туризма взе участие г-жа Лиляна Арсова –Директор на Главна Дирекция Туристическа политика

Като гост-лектори във форума взеха участие:

Елени Сотириу – управляващ директор на Конгресно бюро – гр. Солун

Горазд Чад – главен изпълнителен директор на маркетингова агенция „Толеранца“ и съосновател на CON-VENTA – гр. Люблина

През първия ден от форума бе осъществено посещение на хотел „Астор Гардън“ с цел запознаване с условията за събитийен туризъм. Балната зала на хотела посрещна участниците с коктейл „Добре дошли“.

През втория ден на форума беше експонирана фото изложба на Якшов Шустов на тема „Фестивална Варна“.

При изключителен интерес и оживени дискусии премина пленарната сесия, посветена на актуални теми, в която взеха участие: Министерство на туризма – Лиляна Арсова, директор на Дирекция „Туристическа политика“: Предпоставки за MICE туризъм в България; Община Варна – Антоанета Йовчева, директор на Дирекция „Култура и духовно развитие“: Фестивалите на Варна; Елени Сотириу – управляващ директор на Конгресно бюро – гр. Солун: Предизвикателства по пътя на създаването на Солунското конгресно бюро; Горазд Чад – главен изпълнителен директор на маркетингова агенция „Толеранца“ и съосновател на CONVENTA – гр. Люблина: Готови ли сте да направите събитията ефективни? Словенската методология за създаване на запомнящи се събития; Красимира Стоянова, директор "Албена Тур" ЕАД: Конгресен Център Албена представя: "Вашите събития... елегантно изпълнени"; Паолина Петрова, отдел Маркетинг, Хотел и Казино „Черно море“: Хотел и Казино „Черно море“ – значим фактор в развитието на MICE в региона; Росица Димитрова, мениджър "Връзки с гости", Хотел Астор Гардън: MICE туризъм в курорта Св. Св. Константин и Елена; Донка Георгиева - управител на фирма АБ Травел ООД и член на УС на ВаСТА: Предизвикателства пред развитието на MICE туризма във Варненския регион; Фарид Мамедов, секретар по икономическите въпроси в посолството на Република Азербайджан в България: Азербайджан – нововъзникваща туристическа дестинация; Любомир Кутин:Светът на фестивалите; Роман Георгиев, Исторически парк АД: Пътуване във времето; Пламен Железов, Розета Мото Турс АД: Да открием непознатата България; Теодора Жилкова, Консултантски Клъстер Веритас ООД и Кристиана Казанджиева, Агенда ООД: MICE туризмът в туристическото развитие на Българското Черноморие. Защо има нужда от създаване на Черноморско конгресно бюро?

Третият ден от форума започна с дискуссионен панел „Дестинация Варна – възможности за MICE туризъм“, организиран от катедра „Икономика и организация на туризма“ при ИУ-Варна. Преподаватели, докторанти и студенти представиха свои идеи в присъствието на бизнеса за бъдещото развитие на туризма в региона. В края на дискусиата бяха връчени награди на първенците в конкурса за най-добра студентска разработка на тема „MICE туризъм“.

За 12 ти път в рамките на форума бе издаден сборник с материали, посветени на основната тема с 24 доклада от изтъкнати учени (сред които 8 професори и 11 доценти) и експерти от сферата на туризма. Изданието дава отлични възможности за обмен на опит и добри практики от страната и чужбина между администрациите и бизнеса на градове-партньори, общини, културни институции и специализирани компании. Сборникът е и учебно помагало за студенти и преподаватели от висшите и средните училища по туризъм. Това е и една от отличителните черти на Варненския Черноморски туристически форум от останалите изложения и туристически борси в България.

Материалът е предоставен от Севдалина Чакърова - Варненска туристическа камара

ЛЮБОПИТНО

ДЕСЕТТЕ НАЙ-ПОДХОДЯЩИ ДЕСТИНАЦИИ, КЪДЕТО ДА ПРЕКАРАМЕ КОЛЕДА

Ню Йорк е едно от най-подходящите места, които можете да посетите през зимния сезон. Освен, че е център на световната мода, по Коледа той е един от най-предпочитаните градове заради многото светлини и огромната коледна елха в Сентрал Парк.

Познат като Коледната столица на Европа, този град е мястото, където Дядо Коледа може да бъде открит. Има две много популярни и специални дестинации, където туристите могат да се насладят на работилницата на Дядо Коледа и джуджетата му.

Рим предлага редица коледни тържества и събития, които могат да се посетят. Хиляди души се събират във Ватикана и Пантеона, а останалите са по коледните базари, които са разположени из целия град.

Коледните базари са популярни в редица германски градове, а на двата бряга на Рейн има разположени цели 8. Къщите и сградите в центъра на Кьолн са украсени с красиви и цветни декорации.

В тази част на Нова Зеландия (град Куинстаун), хората се събират около езерото Уакатиу на къмпинг и се наслаждават на водни спортове като джет, сърф, водни ски и др. Коледният ден се прекарва на плажа, а за вечеря се приготвят морски дарове и месо.

ЛЮБОПИТНО

ДЕСЕТТЕ НАЙ-ПОДХОДЯЩИ ДЕСТИНАЦИИ, КЪДЕТО ДА ПРЕКАРАМЕ КОЛЕДА

В Барселона имат различен обичай за празнуване на Коледа, организирайки водно състезание, в което участниците плуват 200 метра. Градът е украсен с красиви светлини навсякъде, които създават прекрасно настроение на жителите и туристите.

Хората, които смятат Коледа за ден за празненства и веселие, трябва да посетят Сан Мигел де Аленде, Мексико по това време на годината. Тържествата са в изобилие, а градът е изключително цветен и с красива архитектура. Коктейлите с бренди са изключително популярни.

Хората, които искат да видят родното място на Моцарт и харесват филма „Звука на музиката“, който е заснет там, могат да го направят в Залцбург. Мястото е известно с бароквата си архитектура и коледните пазари.

Един различен начин да прекарате Коледа може да ви предложи град Харлем в Холандия. Пазарът в това малко градче се намира в пещерата Велвет, където хората могат да си купят коледни лакомства и подаръци.

Екзотичният рай на Пукет, Тайланд е една от най-добрите дестинации, в които можете да прекарате Коледа, наслаждавайки се на прекрасна храна, красиви плажове и луксозни хотели. Това е любима дестинация на европейците, които искат да избягат от студената зима. Освен водни спортове, посетителите могат да се насладят на пазаруване и похапване, както и опознаване на една интересна и различна култура.

РУБРИКА: БЪЛГАРСКИТЕ ДЕСТИНАЦИИ
РАЗБОИШКИ МАНАСТИР "ВЪВЕДЕНИЕ БОГОРОДИЧНО"

В дефилето на река Нишава, близо до село Разбоище, на 11 км от град Годеч, се намира скален манастир, чиято църква е вградена високо в скалите, а останалите сгради се намират в равнината.

Точни сведения за възникването на Разбоишкия манастир не са запазени, но монашеството в този район има дълга история. Още през средновековието скалните пещери около манастира са били заселени от монаси-отшелници. През 18-19в. възникнал и същинския манастир, като главната му църква била вградена високо в скалите и останала извън манастирския комплекс.

Според манастирското предание Разбоишкият манастир бил разрушаван три пъти, а при последното нападение монасите били изклани, а манастира плячкосан и ограбен. Тук неведнъж са отсядали Васил Левски и съратникът му отец Матей Преображенски. В този район са се водили и битки по време на Сръбско-българската война.

В началото на 20 в. Разбоишкият манастир запустява и чак през 1947г. в него се заселват три монахини. Те заварват стопанските постройки почти разрушени, а безценните стенописи в скалната църква - напълно унищожени. С течение на времето монахините, с помощта на живеещите в околните села хора, успяват да възстановят манастира и да реконструират скалната църква. През 2007г. умира и последната монахиня и за манастира започват да се грижат жителите от околните села.

Малката каменна църквица има уникално разположение - намира се в скална ниша. Според народно предание в началото градежът започнал долу, в ниското. Но всяка сутрин майсторите намирали построеното през деня, качено горе на скалите.

Накрая разбрали, че това е божият знак и вдигнали църквата в скалите. За съжаление, при обновяването през 1841 г. стенописите от 15-16 в. били покрити с вар. Единствено на западната фасада на църквата са запазени части от "Страшния съд", които поразяват с изключителното майсторство на художника.

Разбоишкият манастир и Априлското въстание

Именно тук, в манастира, се е произвела голяма част от барута на Априлското въстание. Предател обаче, разкрива тайната и турците обкръжават светата обител. Игумен Иван спасява през таен проход монасите като само той и духовното му чедо отец Исая остават в манастира. След неравна битка с турците, игуменът е ранен и в смъртните си въздишки казва на младия отец след като издъхне да погребне недостойните му кости под пътя към храма.

Източници: www.time2travel.bg;
www.bulgariamonasteries.com;
www.nasamnatam.com.

ВМЕСТО ЕПИЛОГ

КОЛЕДНАТА ДУША НА ЕДНО ПРАСЕ

Тук, от тънкия клонак на сливата, мога спокойно да наблюдавам как озверелите кокошки кълват ненаситно от още топлата ми съсирваща се до черно кръв. Кротките иначе дворни кокошки, с които до тая сутрин деляхме едно бунисце. Истински лешояди, преобразени луцифери и домашни вампири. Би трябвало вече да ми е все едно. Аз лежа (не аз, а тялото ми, трябва да свиквам) в мръсния сняг досами кочината и кръвта ми попива в бялото. Една смърт можела да бъде и красива. Ножът още стои забит почти до дръжка в гърлото ми, страх ги е да не стана. Един от касапите тъкмо сега разправя как миналата година така завалили прасето и понеже този, който трябвало да забие ножа, бил нещо гъзорък и не улучил точно онова място в гърлото, та като скочило прасето, хванало си очите и като се юрнало из двора, изпосъборило касапите, дигнало на гърба си тясната кочина и рушало всичко, където мине, на смърт бягало и нищо не можело да го спре. Едно прасе, кога бяга на смърт, нищо не може го спре, потвърди един от помагачите. Стопанинът успял в суматохата да грабне вилата и я забил някъде отгоре във врата му. И бягало това прасе, така грозно бягало със забитата вила - като дракон.

На това място поглеждат към мен, по-скоро към тялото ми, което, по всичко личи, няма намерение да повтаря горната история. Тук се намесва оня, който ме храни цяла година, пуска каната с вино първо на баш касапина и сетне каната минава през всички, доволно окървавена. Глъчка, майтапи, истории...

Никога не съм вярвала, че една смърт може да причини такова удоволствие. Сега ще ми отрежат ушите да ги препекат на жарта. "То си е първото и затуй най-вкусното мезе." Сетне ще загрухтят бензиновите лампи, кожата ми ще почернее като големия казан на тия, дето ме храниха цяла година. Сетне ще ме измият отгоре със сняг, ще ме затрупат с чували да се задуша малко, ще ми изстъргват четината с един голям нож, пак ще ме измият и ще ме намажат с оцет и сол (ако душата ми не беше тук на сливата, сигурно адски щеше да щипе), ще почнат да късат кожата ми на тънки парчета и шумно ще дъвчат. Знам всичко това, като че ли е било хиляди пъти, усещам го... не знам как да кажа, сякаш с кръвта си, макар у една душа да няма кръв. Клали са ни толкова зими, та не може целия този ужас и тази кръв да са се изпарили ей така. То си се пише някъде.

Ха, за малко да се стресна от една врана, която се натресе на сливата явно подушила кръвта ми долу, вече изстинали и овалани в сняг съсиреци. Помислих си, че може да клъвне и мене, както съм се сгушила тук, една малка свинска душа. Представих си я - врана със свинска душа. Всъщност хубаво ми е, че са ми дадени тези няколко часа на земята. Мога спокойно да наблюдавам само на няколко свински опашки от тялото си как касапинът ме, всъщност го, разрязва бавно. Боже, имам наистина забележителни вътрешности. Какви гърди, какъв далак, ами тънките ми, навити на серпентини черва... Никога не съм подозирала, че съм такава красота отвътре. Сигурна съм, че и оня, който ме разпарчетосва в момента, е доволен. Впрочем допустимо ли е за една душа да се прехласва по такава тленност. Е, все пак съм душа едва от няколко часа. За една млада душа като мен всичко е твърде неясно и любопитно. Да, просто любопитно. Странно ми е, че не усещам никакъв гняв към тези долу, дето се разпореждат с вътрешностите ми. Те само ми освободиха душата... през онази дупчица в гърлото. Не знам дали това, което вършат, е добро или зло. Една душа, при това свинска, сигурно вече е отвъд тези неща. Дори ми е жал донякъде за тях. Знам, че имат някакъв Ад, мисля, че точно така го наричат, през който минават всички, вършили грях тук на земята. А клането на едно прасе сигурно е грях. Въпреки че тези неща ги решава друг.

Предполагам, че престоят в ада е нещо временно, някакви очистителни процедури по изкарване на човешките им грехове, за да излязат оттам невинни като току-що родени прасенца. Може би същото, което са вършили на земята, в ада се случва върху тях. Вероятно моят касапин ще бъде заклан. Ще му отрежат ушите, ще ги препекат на жарта, ще го опърлят, разрежат и толкова. Не знам дали вътрешностите му ще са така красиви. Не е кой знае колко ужасно, болката е само при първото ръгване с ножа. И все пак ми е жал. Тях сигурно ги боли повече. Чувала съм край кочината да си разказват една история (не знам защо си мислят, че прасетата нищо не чуват, макар ушите ни явно да са поне няколко пъти по-големи от техните). Тази история е за това как навремето първият от породата им излял по погрешка една ябълка, която в никакъв случай не трябвало да яде. Наоколо имало какво ли не за ядене, било истински рай, ама този взел, че излял точно тази ябълка. От глупост, нещо, което едно прасе никога не би сторило. И оттогава започнали нещастията за цялата им порода. От една ябълка. Нищо и никаква история според мен. И твърде недостоверна, ако се имат предвид купищата ябълки, верно, гнили, които аз съм изляла през целия си безоблачен живот на прасе. Оттогава сигурно раят е запазен само за животни. Само за животни. Иначе би имало прекалено много кланета и кръв.

Усещам се така лека, ако се пусна от сливата, сигурно ще отлети.

Из "И други истории..."
Георги Господинов

СТУДЕНТСКИ ЕЛЕКТРОНЕН ВЕСТНИК "ТУРИЗМИНИ"

9002 Варна, бул. "Княз Борис I" № 77
Е-майл: clubtourism@mail.bg
Редакционна колегия
Отговорен редактор: Катина Попова
Дизайн и оформление: Теодор Тодоров

Настоящото издание съдържа авторски текстове на преподаватели, докторанти, студенти и партньори на катедра "Икономика и организация на туризма", ИУ-Варна